

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

SZIKORA kontra MAGYARORSZÁG

(28441/02. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2005.november 22.

Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.

A Szikora kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *elnök*
A.B. BAKA,
R. TÜRMEŒ,
K. JUNGWIERT,
M. UGREKHELIDZE,
D. JOČIENĚ,
D. POPOVIĆ, *bírák*,
és S. DOLLÉ *a Szekció hivatalvezetője*

2005. november 3-án zárt ülésen tartott tanácskozás után
az azon időpontban elfogadott alábbi határozatot hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (28441/02. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Szikora Ferenc (a "kérelmező") 2001. október 11-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Höltzl Lipót helyettes államtitkár képviselte.

3. 2005. április 8-án a Bíróság úgy határozott, hogy közli az eljárás elhúzódsával kapcsolatos panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1928-ban született és Budapesten él.

5. 1996. január 29-én a kérelmező pert indított több alperes ellen, használati díj megfizetését követelve a tulajdonában álló garázsok használatáért. Néhány alperes ellenkeresetet terjesztett elő a kérelmezővel szemben azt állítva, hogy olyan garázsok használatáért is díjat fizettek,

amelyekről később bírósági határozatok állapították meg, hogy saját tulajdonukat képezte.

6. A Budai Központi Kerületi Bíróság 1996. június 27-én és december 13-án, továbbá 1997. február 10-én és 28-án tárgyalást tartott. 1997. június 10-én szakértő kirendelésére került sor.

1997. július 11-én és november 7-én további tárgyalásokat tartottak.

7. 1997. november 19-én a Kerületi Bíróság elutasította a kérelmező keresetét, s elrendelte, hogy fizesse meg az alpereseknek az általuk követelt összeget.

8. Fellebbezés nyomán 1999. február 24-én a Fővárosi Bíróság tárgyalást tartott. 1999. május 14-én részben megváltoztatta az elsőfokú ítéletet, s csökkentette a kérelmező által fizetendő összeget.

9. 1999. július 26-án a kérelmező felülvizsgálat iránti kérelmet terjesztett a Legfelsőbb Bíróság elé. 1999. október 20-án és 21-én az alperesek előterjesztették észrevételeiket. A kérelmező 1999. december 8-án terjesztette elő válaszát.

10. 2001. június 28-án a Legfelsőbb Bíróság helybenhagyta a Fővárosi Bíróság határozatát. A határozatot 2001. szeptember 3-án kézbesítették a kérelmező számára.

JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

11. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett "ésszerű idő" követelményével. A 6. cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

"Mindenkinek joga van arra, hogy...bíróság tisztességesen és ésszerű időn belül... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában..."

12. A Kormány vitatta a panaszt.

13. A figyelembe veendő időszak 1996. január 29-én kezdődött és a Legfelsőbb Bíróság határozatának kézbesítésével, 2001. szeptember 3-án zárult le. Ilyen módon három bírósági szinten öt évig és hét hónapig tartott.

A. Elfogadhatóság

14. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

15. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, a Bíróság esetjogában lefektetett kritériumok figyelembe vételével kell megítélni, különös tekintettel az eset bonyolultságára, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartására, és arra, hogy mi volt a per tétje a kérelmező számára (ld. pl. a fent idézett *Humen v. Poland* § 60; és *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

16. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

17. Az előterjesztett anyagokat megvizsgálva a Bíróság megállapítja, hogy az ügy nem volt különösebben bonyolult. Továbbá megjegyzi, hogy a hazai bíróságok részéről két inaktív periódus merült fel. Az első a Fővárosi Bíróság fellebbviteli tárgyalása előtt (fenti 7. és 8. bekezdés) mintegy 15 hónapig, a másik a Legfelsőbb Bíróság eljárása (fenti 9. és 10. bekezdés) során másfél évig tartott.

A kérdéssel kapcsolatos esetjogra tekintettel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

18. Az Egyezmény 6. cikke és az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikke alapján a kérelmező az eljárás kimenetelét is panaszolta.

19. Amennyiben a kérelmező panasza úgy érthető, hogy az a bizonyítékok hazai bíróságok általi értékelését és az eljárás eredményét érinti, a Bíróság megismétli, hogy az Egyezmény 19. cikkének megfelelően feladata a Szerződő Államok által az Egyezménnyel kapcsolatban tett vállalások tiszteletben tartásának biztosítása. Különösen nem feladata a Bíróságnak, hogy a nemzeti hatóságok által állítólagosan elkövetett tény- és jogbeli tévedésekkel foglalkozzon, kivéve, ha e tévedések az Egyezményben védett jogokat és szabadságokat sérthetik. Továbbá, miközben az Egyezmény 6. cikke biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való

jogot, semmilyen szabályt nem állapít meg a bizonyítékok elfogadása vagy értékelése tekintetében, ezért ezeket a kérdéseket elsősorban a nemzeti jognak és a nemzeti bíróságoknak kell szabályozniuk (ld. többek között *García Ruiz v. Spain* [GC], judgment of 21 January 1999, *Reports of Judgments and Decisions* 1999-I, pp. 98-99, § 28).

20. A jelen körülmények között a periratok alapján nincs jele annak, hogy a bíróságok elfogultak lettek volna, vagy hogy az eljárás egyéb módon tisztességtelen lett volna. Továbbá, önkényesség hiányában a hazai bíróságok magánfelek közötti polgári jogi jogvitát eldöntő határozatai nem jelentenek beavatkozást a kérelmező jogaiba az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikke alapján.

21. Ebből következően ez a panasz nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. cikke 3. bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

22. Az Egyezmény 41. cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

23. A kérelmező az általa elszenvedett nem vagyoni kár megtérítésére a Bíróság által megállapítandó, a Bíróság esetjogával összhangban álló összeget követelt.

24. A Kormány nem nyilatkozott a kérdéssel kapcsolatban.

25. Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon a Bíróság 1200 eurót ítél meg a kérelmező számára.

B. Költségek és kiadások

26. A kérelmező ilyen címen nem terjesztett elő igényt.

C. Késedelmi kamat

27. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális hitelkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatónak *nyilvánítja* az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt, a kérelem többi részét pedig elutasítja;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Kormánynak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 1200 eurót (ezerkétszáz euró), továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes állam nemzeti valutájában, a kifizetéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2005. november 22-én a Bíróság eljárási szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

S. DOLLÉ
hivatalvezető

J.P. COSTA
elnök